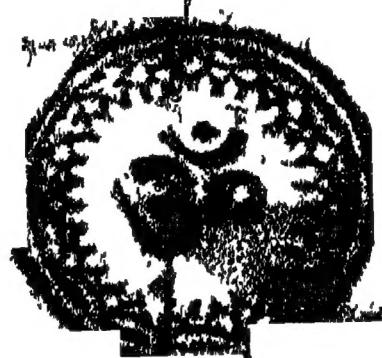
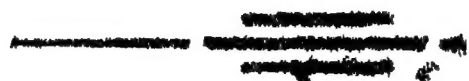

ગીતાજનાં—ગુણુગાન

—:દ્વિતીય ભાગ:—

જો

સુ

સુ

કર

માળાવાણી

નિ

વાચન પ્રમન મે

કા

૧૬૦૦૦ | તા. ૨૩ ૧૧-૩૬ [સંવત ૧૯૬૬]

સાહિત્ય-સમ્રાટ

લેખક:- " હિન્દમાળા "

લખાય છે " સાહિત્યનો સમ્રાટ " એ

ઉ. નાટ તખ્તાખાનસા-ઉપકાર માનુ હ.
કારણકે પ્રેરણા કરનાર લેખો છે.

SECRET

1. The first step in the process is to identify the problem or issue that needs to be addressed. This involves gathering information and understanding the context of the problem.

SECRET

—:ॐ तत् सत्:—

॥ श्री परमात्मने नमः ॥

गजलगीता

प्रथम गुरुको शीश नमाऊं ।

हरिचरणोंमें ध्यान लगाऊं ॥ १ ॥

गजल सुनाऊं अद्भुत यार ।

धारनसे हो बेडा पार ॥ २ ॥

अर्जुन कहै सुनो भगवाना ।

अपना रूप बताया नाना ॥ ३ ॥

उनका मैं कछु भेद न जाना ।

कृपा कर फिर कहो सुजाना ॥ ४ ॥

जो कोई तुमको नित उठ ध्यावे ।

भक्ति कर कर चित्त लगावे ॥ ५ ॥

रात दिवस तुमरे गुण गावे ।

तुमसे दूजा मन नहीं भावे ॥ ६ ॥

तुमरा नाम जपै दिन रात ।

और करै नहीं दूजी बात ॥ ७ ॥

दूजा निराकारको ध्यावे ।

अक्षर अव्यक्त अनादि बतावे ॥ ८ ॥

दोनों ध्यान लगाने वाला ।

उनमें कुन उत्तम नन्दलाला ॥ ९ ॥

अर्जुनसे बोले भगवान ।

सुन प्यारे कछु देकर ध्यान ॥१०॥

मेरा नाम जपै जपनावे ।

नेत्रोंमें प्रेमाश्रु छावे ॥११॥

मुझ विन और कछु नहीं चावे ।

रात दिवस मेरा गुण गावे ॥१२॥

सुनकर मेरा नाम उचार ।

उठै रोम तन बारम्बार ॥१३॥

जिनका क्षणभर टुटे न तार ।

उनकी श्रद्धा अटल अपार ॥१४॥

मोमें जुड़कर ध्यान लगावे ।
 ध्यान समय विहल हो जावे ॥१५॥
 कंठ रुके बोला नहीं जावे ।
 मन बुद्धि मेरे मांथ समावे ॥१६॥
 लज्जा भय बिसारे मान ।
 अपना रहे न तनका ज्ञान ॥१७॥
 ऐसा जो मम ध्यान लगावे ।
 सो योगिनमें उत्तम कहावे ॥१८॥
 जो कोई ध्यावे निर्गुण रूप ।
 पूर्ण ब्रह्म अरु अचल अनूप ॥१९॥

निराकार सब वेद बतावे ।

मन बुद्धि जहँ थाह न पावे ॥२०॥

जिसका कबहुं न होवे नाश ।

व्यापक सबमें ज्यों आकाश ॥२१॥

अटल अनादि आनन्दघन ।

जाने बिरला योगी जन ॥२२॥

ऐसा करे निरन्तर ध्यान ।

सबको समझे एक समान ॥२३॥

मन इन्द्रियां अपने वश राखे ।

विषयनके सुख कबहु न चाखे ॥२४॥

सब जीवोंके हितमें रत ।

ऐसा उनका सच्चा मत्त ॥२५॥

वह भी मेरे ही को पाते ।

निश्चय परम गतिको जाते ॥२६॥

फल दोनोंका एक समान ।

किन्तु दुर्लभ निर्गुण ध्यान ॥२७॥

जब तक है मनमें अभिमान ।

तब तक होना मुश्किल ज्ञान ॥२८॥

जिनका है निर्गुणमें प्रेम ।

उनका दुर्घट साधन नेम ॥२९॥

मन टिकने को नहीं आधार ।

इससे साधन कठिन अपार ॥३०॥

सगुणका है खुगम उपाय ।

सो मैं तुझको दिया बताय ॥३१॥

यज्ञ दानादिक कर्म अपारा ।

मेरे अर्पण कर कर सारा ॥३२॥

अटल लगावे मेरा ध्यान ।

समझे मुझको प्राण समान ॥३३॥

सब दुनियांसे तोड़े प्रीति ।

मुझको समझे अपना मीत ॥३४॥

प्रेम मगन हो अति अपार ।

समझे यह संसार अस्मर ॥३६॥

जिनका मन नित हुनमें पार ।

उनसे करता मैं अति प्यार ॥३६॥

केवट बनकर नाव चलाऊं ।

भवसागरके पार लगाऊं ॥३७॥

यह है सचसे उत्तम ज्ञान ।

इससे तू कर मेरा ध्यान ॥३८॥

फिर हो जाना मोहिं समान ।

यह कहना मेरा सच्चा जान ॥३९॥

जो चाले इसके अनुसार ।

वह भी हो भवसागर पार ॥४०॥

ગામઠી-ગીતા

ધરતયડા કે છે:-

ધરમ હેતરમાં ને કુરુ હેતરમાં,

એ ધડીકમાં બાઝી મરે—

હંજયડા એ ધડીકમાં બાઝી મરે,

(એવાં) મારાં હૈયાં ને મારા ભાઈનાં

સોડરાં (૨) ભેળાં ચપ્પને હું કરે—

હંજયડા ભેળાં ચપ્પને હું કરે— ૧

અરજણિયા કે છે:-

નાનાં એ મારવાં ને મોટાં એ મારવાં,

ને મારવાનો નાં મળે આરો—

કરહણિયા મારવાનો નાં મળે આરો—

એવું તે રાજ કદી નારે ક્યું તો (૨)

ચીયો ગીગો રમ્મ જીયો કુંવારો ?

કરહણિયા હું તો નથી લડવાનો— ૨

કરહુણિયો કે છે:—

અજરામર છે અહ્યા મનખાંનો આતમો,

ને માર્યો નાં ફાથી મરાય,—

અરજણિયા માર્યો નાં ફાથી મરાય,

એવું હમજીને અહ્યા દીધે તું રાજ્ય ને (૨)

તારા બાપનું હું જાય,—

અરજણિયા મેલ્યને મૂરખાવેડા. ૩

મલક બચો તારી કરવાનો ઠંકડી,

ને હું તો કહી કહીને ચાચ્યો,—

અરજણિયા હું તો કહી કહીને ચાચ્યો;

આ ખતરીના કુરમેં ચ્યાંથી તુ આવો (૨)

ગંધા તે પાંનિયાનો પાચ્યો,—

અરજણિયા મેલ્યને મૂરખાવેડા. ૪

અહ્યા જુધમાં જીતેશ તો રાજ કરેશ ને,

મરેશ તો જાશ એહ્યા હરગે,—

અરજણિયા મરેશ તો જાશ એહ્યા હરગે

અહ્યા તારો તે દી જો ઘેર જ હોય તો (૨)

આવો તે લાગ શીદ ચૂકે ?

અરજણિયા મેલ્યને મૂરખાવેકા. ૫

મોટા મોટા મહાત્માને મોટા પુરુષ,

જેણે વાસનામાં મેલ્યો પૂજો,—

અરજણિયા વાસનામાં મેલ્યો પૂજો,

અહ્યા એવા એ જગત હાટું કરમ ઢહધડે (૨)

પછે તું તે એક વાડીનો મૂજો—

અરજણિયા મેલ્યને મૂરખા વેકા. ૬

કરમની વાત બધી આપડા હાથમાં,

ને ફળની નહિ એક કણી;

અરજણિયા ફળની નહિ એક કણી;

ઇમ ના હોય તો અધાય થઇ જોહે— (૨)

ઓહ્યા દહતી તે શહેરના ધણી,—

અરજણિયા મેલ્યને મૂરખા વેકા. ૭

(માટે) ઉંધું ધાણીને જ કરમ ઢહધડય ને,

કૃપાની કૃપા માં ફર;
 અરજણિયા કૃપાની કૃપા માં ફર;
 કૃપાનો દેનારો આસ્યો જેઠો પરભૂડિયો (૨)
 તે નથી તારા આપનો નોકર,—
 અરજણિયા મેલ્યમે મૂરખાવેડા. ૮

અરજણિયો કે છે:—

ભરમ ભાળ્યો તે મારો સાંસ્યો ટર્યો છે,
 તે ગન્યાંન લાખ્યું મને હાસ્યું,
 કરહણિયા ગન્યાંન લાખ્યું મને હાસ્યું;

તું મારો મદારી તે હું તારો માંકડો,
 નચાવે ત્યમ હું નાસ્યું,—
 કરહણિયા હું તો હવે લડવાનો, ૯

હંજયડો કે છે:—

જોગી કરહણિયો તે ભડ અરજણિયો,
 ધ મે જ્યાં થાયે બેળા,—

ધરતડા ઇ બે જ્યાં થાયે લેળા,
 મારું દહાડું તો ઇમ શાખ્ય પૂરે છે [૩]
 તિયાં દહાડી બેઠે ઝી ચેળાં;
 ધરતડા દહાડી બેઠે ઝી ચેળાં. ૧૦

હિન્દુઆળનું નિવેદન

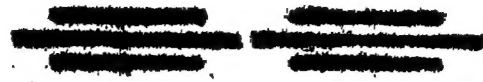
—૦—

મને મળવા આવનાર વ્યક્તિએ રાત્રે ૯ થી
 સવારના ૯ સુધી મારે ઘેર માળીવાડાની પોળમાં
 મળવું અને દિવસના બેથી ચઢી સુધીમાં સસ્તુ
 સાહિત્ય મુદ્રણાલય—મદ્ર—અમદાવાદ, એ સ્થળે
 મળવું.

[બાકીના સમયમાં સંસ્થામાં મળવું નહિ.]

સાહિત્ય-વિકાસ

હાલમાં સસ્તા સાહિત્યમાં સાહિત્યનો ખૂબ થક રહ્યો છે. અનેકાનેક ગ્રંથોની પુનઃ છપાઈ રહી છે. તેમાંના કેટલાંક ગ્રંથો તો મૂલ્યે વેચાઈ રહ્યા છે. પ્રભુએ લિશ્મને પ્રેરેલી સાહિત્યનો વિકાસ કર્યો છે. હાલ જે પડેલી પુનરાવૃત્તિઓ છે તે તો સંવત ૧૯૦૦ ઉત્તરાયણ સુધી અર્ધા મૂલ્યે માનવબંધુઓને શકશે. માટે વહેલો તે પહેલો. હે માનવદેવ સોનેરી તક રળે ગુમાવતો. કળવું હતું પણ જગ્યાનો અભાવ છે. હાલ ના છૂટકે લખી બંધ થાઉ છું. કારણ કે એ સંસ્થામાં

હિન્દબાળ : મયારામ વિ. ટ
શાહપુર : માળીવાડાની પોળ. અમદા

મુદ્રક : ધીરજલાલ ટાકરશી શાહ, જ્યોતિ
 મુદ્રણાલય નુસ્તા મસ્જિદ સામે, અમદાવાદ.

1000